

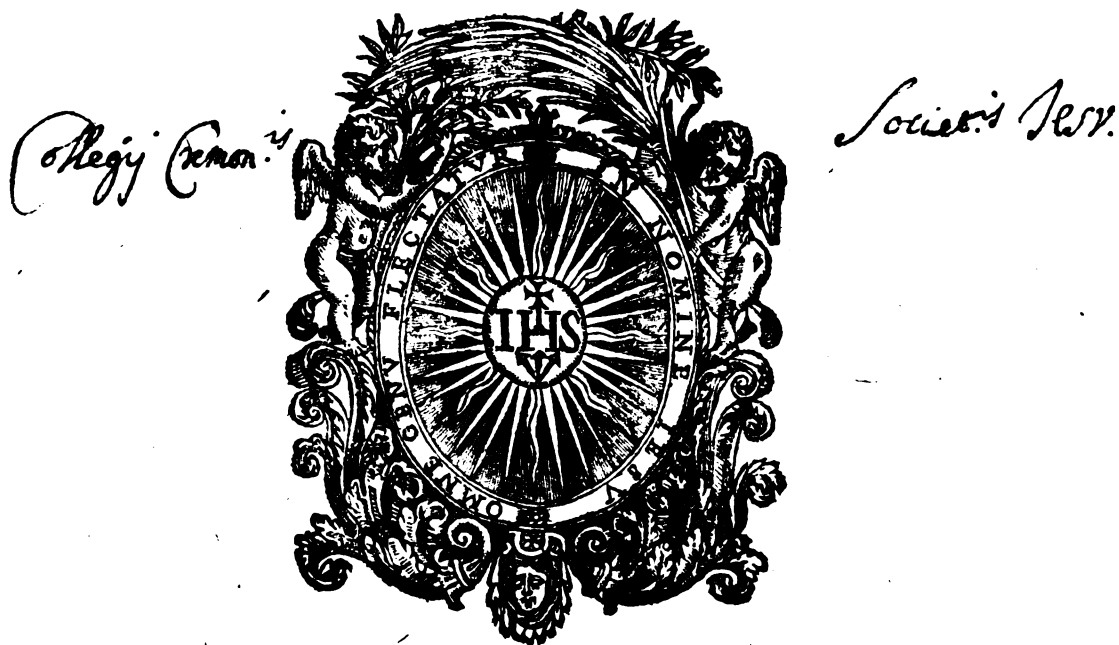
HISTORIAE
SOCIETATIS
IESV
PARS QUARTA

Siue

EVERARDVS.

Auctore

R. P. Francisco Sacchino Societatis eiusdem
Sacerdote.

R O M A E,

Typis Dominici Manelphij. Anno MDCLII.

SVPERIORVM PERMISSV.

27
 Andrea Lypomani Patauini, & Alerami Becuti Taurinensis Collegij fundatorum laudes.

28
 Henricus Rex à Polnâienſi Collegio excipitur

29
 Franciscus Sunyerus primus Poloniæ, Provincialis.

30
 Iaroslauienſe Collegium admittitur.

31
 Lithuaniz Mareſcalcus fratres ad Catholicos vertit, & hi apud Noſtros errores eiurant.

32
 Petri Scargæ in ſignis modestia

domo Dei in alteram vocor. Vndecimo Kalendas Octobris placidè expirauit. Neque fas est tacitos præterire Andream Lypomanum, atque Aleramum Becutum magnarum viros laudum. Illum Patauini Collegij, ac Venetæ domus, hunc Taurinensis Collegij fundatorem sub huius anni exordium vita functos. Sed Lypomanus proprio dignus Elogio est: qui primam Societatis orientis infantiam suscepit, omniumque primus redivit ei certos ad Collegia obtulit. Vir planæ misericordiæ, concessis sibi facultatibus in omnibus cuiusvis generis indigentium levandis necessitatibus liberaliùs, quàm in suis usus. Namque eius mensa, cultus corporis, familia, supellex domestica erant mendicorum simillima: quò cuncta solidiùs, in peregrinorum, præsertim Religiosorum, ac Sacerdotum hospitia, in periclitantium Virginum matrimonia, in ægotantibus cibos, ac medicamenta, in adolescentium ad Religionem idoneorum disciplinam conferret. Quod quàm occultissimè faciebat: ut alienas calamitates, suamque pietatem obtegens; neque illis erubescendi, neque sibi gloriandi causa offerretur: studiosissimus quippe erat humilitatis: cuius parentem dicebat paupertatem, quo magis nil sibi reliquum facere gaudebat. Præ humilitatis studio abstinuisset Sacerdotio dicunt: sed ter in hebdomada diuino Sacramento communicabat, orando Deo plurimum deditus: eamque ob rem plurimos annos haud egressus domo, cum ad Templum Societatis proximum diuinæ rei causa aditu occulto transfiret. Ad hæc insignis eius prudentia, ac prope diuina in pernoscentis hominum ingenijs proditur. Polnâienſe quoque Collegium in Poloniæ Regno suum Fundatorem amisit Andream Conarscium Præsulem, ac virum præstantem. Magna gratulatione à Polnâienſibus Ianuario extremo exceptus Henricus Rex, & ab Collegij Discipulis oratione, ac varijs carminibus salutatus. Ea fuit Collegia Polonica maturius abiungendi ab Austriacis, & constituendæ Prouinciæ causa nouissima, præter opportunitatem inuisendi; ne literarum commercijs eo rerum Polonicarum publico statu struendarum causa calumniarum audis sermonum daretur. Tametsi breuè euauit ea causa, Henrico ob Caroli Fratris Gallorum Regis obitum reuerso in Gallias. Nouæ ergo Prouinciæ Franciscus Sunyerus, qui adhuc fuerat Vicarius, cum ordinaria potestate, præpositus. Is cum Iaroslauiam per æstatem venisset; extruendum ibi Collegium, quod Sophia Voinicensis Castellana, pietate haud minùs, quàm stirpe eminens femina, dudum offerebat, receptumque testabatur à Borgia, Euerardi consensu rite admisit. Oppidum est Iaroslauia non admodum amplum, sed in Russia ingeniorum præstantium, & ad pietatem prouocum feraci Prouincia, in quam vniuersam è Collegio, quod primum in ea ponebatur, manaturam, vtilitatem spes erat: Simon Fridelius ibi relictus cum quatuor Socijs, qui quod feliciter inchoarat, dum familiæ pleniori sedes comparatur, vineam nouellam excoleret. Iam Vilmæ noua planè videbatur rerum facies. Quæ in Vrbe nuper vix apparebat species Religionis catholicæ; iam rarè vidisses errorum vestigia. Nicolaus Christophorus Radiuillius Lithuaniz Mareſcalcus, post euerſam pestilentiz cathedram, quam pater in suis ædibus statuerat, dedit operam, ut fratres natu minores hæresi innutritos ad Catholicos verteret conatu secundo, Namque anni inſequentis initio apud P. Stanislaum Varſeuicium & Petrum Scargam eiurarunt errores magna cum voluptate Catholicorum gratulatum, ita occidisse irritos conatus impios Palatini demortui eorum Parentis; ut qui totum Orbem terrarum, si potuiſſet, voluiſſet peruertere; eius tota domus breui spatio ad verum Religionis cultum rediſſet. Præcipua rerum benè gerendarum pars erant Pater Stanislaus Varſeuicius Rector, & Petrus Scarga. Ille per ætatem in Sueciam nauigauit: Petrus, qui pro Rectore mansit, inſigne dedit religiosæ modestiæ documentum. Nam fortè ab pio officio redeuntem domum, non multo ante tenebras, homo hæreticus, & inſuper ebrius Albertus Slepouonſcius vocabulo, coepit maledictis inceſſere, atque equo, cui inſidebat, proximè admoto ad parietem premere, fore diem iactans, quo capita Iesuitarum omnia cum pileis quadratis ab ceruicibus velleret. Dein Patre nil niſi quàm modestiſſimè precante, ut suum proſequeretur iter cum pace; illudens, & faciem ei manu